

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
4 de trimester 2007
11^e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P708281

Pastoral Do Menor Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 14 december 2007.

Beste Vrienden van Freddy,

In deze nieuwsbrief vindt U een uitzonderlijke noodkreet van "Padre" Freddy, die zijn eigen werkkring ver overstijgt. Het bewijst, voor zover dit nog nodig was, dat zijn aandacht en zijn engagement heel wat verder reiken dan de omheining van zijn jeugdopvangcentrum in Alagoïnhas.

Brazilië biedt in Latijns Amerika zowat een spiegelbeeld van de Noord-Zuid-verhouding op wereldvlak. Uitzonderlijke rijkdom naast absolute armoede. Grenzeloze macht naast massa's rechtelozen. Burgerlijke zelfgenoegzaamheid naast uitzichtloze en kansloze radeloosheid. Vandaar de voor ons West Europeanen soms moeilijk te begrijpen radicale acties en wanhopige reacties van mensen zoals bisschop Dom Luis Cappio van het bisdom Barra.

Ter verduidelijking: zijn hongerstaking begon op 27 november jl.

Alhoewel zijn eis om het regeringsplan om de ombedding van de São Fransisco stroom te laten stopzetten, op 10 december door een vonnis van het hooggerechtshof werd bekrachtigd, besloot hij zijn staking verder te zetten tot er concrete maatregelen in die zin zouden genomen worden.

Inmiddels betoonden tientallen nationale en internationale groeperingen en organisaties zoals o.m. de Raad van Christelijke Kerken van Brazilië, Caritas Brasil, de Universiteitsstudenten van Bel Horizonte en São Paulo, de Boeren zonder land beweging enz... hun solidariteit met de hongerstaking van bisschop Dom Luis.

Gelukkig bleef een terecht gevreesde fatale afloop uit.

Op 12 december kwam het verlossende bericht dat gezanten van de paus en van president Lula een diplomatische overeenkomst bereikten en dat de bisschop dientengevolge zijn hongerstaking voorlopig opschortte, in afwachting van een formele toezegging van de president om de huidige plannen te herzien en het alternatief project van het Nationaal Water Agentschap in overweging te nemen, waardoor ca. 44 miljoen inwoners van 10 deelstaten over drinkbaar water zouden kunnen beschikken.

We kunnen alleen maar hopen dat president Lula zijn woord gestand blijft en inderdaad gehoor geeft aan de bevolking van de chronisch door droogte geteisterde streken.

Alle blijken van solidariteit met de actie van Dom Luis en de talloze protestacties van vele nationale en internationale groeperingen blijven noodzakelijk om druk uit te oefenen op de Braziliaanse regering.

De oproep van Freddy blijft dus gelden, ook na de inmiddels voorlopig stopgezette hongerstaking.

Ook uw houding en de ruchtbaarheid die er aan gegeven wordt, blijven van tel!

Waarvoor; namens Freddy, onze hartelijke dank,

De redactie

Braziliaanse website Pastoral do Menor : www.pamadealagoinhas.org.br

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 4 december 2007.

Beste vrienden van onze "Pastoral do Menor de Alagoinhas",

Zojuist kreeg ik via elektronische weg (e-mail) het "kroniekske" in handen van onze vriend Leo. Het is een driemaandelijks contactblad van enkele families waaronder de familie De Rijck, de familie van Leo. Tot mijn verbazing ontdekte ik er een artikeltje in. Het gaat over mijn voortdurend zoeken naar fondsen en over het belang van de "Pastoral" voor onze kinderen, tieners en jongeren uit de streek van Alagoinhas. Het werd bijgeschreven door Leo en zijn echtgenote Annie, door mijn zus Kris en schoonbroer Danny en door ons ma Lea.

Ik druk het hier gewoonweg in deze nieuwsbrief van december af. Hier en daar verbeterde ik minimaal de inhoud. Het zeer interessante artikel brengt een kijkje op het reilen en zeilen van het werk van onze organisatie... van mijn bedeltocht gedurende drie maanden verleden jaar over gans Europa... van mijn moedeloosheid en mijn heropstanding...

Pastoral do Menor de Alagoinhas

"Ik wil die jongeren het gevoel geven dat ze mens mogen zijn." (Freddy Goven)

In de geest van Cardijn en als volgeling van Charles de Foucauld (1856-1916) heeft priester-missionaris Freddy Goven (61), een oud-Kajotter, zich in Alagoinhas (Brazilië) het lot aangetrokken van de jongeren en de straatkinderen. Freddy Goven was lange tijd onderpastoor in Halle. Hij verliet de stad in 1974 om zich in Brazilië in te zetten.

Pastoral do Menor, een door Freddy Goven in 1985 opgerichte niet-gouvernementele organisatie, een indrukwekkend complex dat geschraagd wordt door 9 verschillende programma's, waaronder straatwerk, pedagogische opvang van kinderen tussen de 6 en de 12 jaar, oficinas en workshops voor de 13 tot 15 jarigen, beroepsschool voor jongeren vanaf 15 tot 18 jaar, een gezinsvervangend tehuis, een speciaal begeleidingsprogramma voor de ouders van de kinderen en een medisch centrum. Om te beletten dat jongeren in hun vrije tijd uren op straat gaan rondhangen, krijgen de kinderen en tieners van de Pastoral do Menor in de voor- of namiddag workshops in bijscholing, knutselen, tuinieren, theater, ballet, artisanale ambachten, huishoudkunde of beroepstraining.

Freddy en zijn ploeg leren de ouders van de kinderen lezen en schrijven, ze geven hen seksuele voorlichting, brengen de basisbeginselen van hygiëne en relaties bij en pakken ook zware problemen als geweld in het gezin en alcoholisme aan.

De meer dan 700 kinderen die dagelijks schoollopen, worden uit de allerarmste gezinnen van de streek gerekruteerd. Pastoral do Menor geeft de straatkinderen gratis eten, onderwijs, psychosociale begeleiding en – in crisissituaties – tijdelijk onderdak. In ruil moeten de ouders twee dagen per maand in de "pastoral" komen meehelpen bij het schoonmaken, koken, oppassen in de crèche waar ook hun kleine kinderen terecht kunnen wanneer zij komen helpen ... De vaders worden ingezet in de tuin en op het veld. Daarnaast wordt een rechtstreekse werking opgezet met 100 families. In 2004 nam Freddy twee gezinsvervangende tehuizen in gebruik om aan de dakloze kinderen opnieuw een vorm van familielevens te geven. Bij gebrek aan nodige fondsen moest er een, spijtig genoeg, gesloten worden. Gedurende haar nu meer dan 20-jarige werking, heeft de organisatie duizenden kinderen en jongeren bereikt via haar werking op het vlak van herwaardering van de menselijke waardigheid en de zelfwaardering bij de sociaal kwetsbare bevolkingsgroepen. De nadruk ligt op het onderwijs en de opvoeding als efficiënt middel ter bevordering van de sociale insluiting. "Mijn apostolaat moet het apostolaat van de goedheid zijn. Als de mensen me zien moeten ze zeggen : dat is zo'n man... en dus zal zijn geloof ook goed zijn." (Ch. De Foucauld)

Brazilië is het tweede land ter wereld met de grootste kloof tussen arm en rijk. De armsten vormen wel 40 procent van de bevolking maar bezitten slechts 3,5 % van het nationaal inkomen.

Voettocht naar Santiago de Compostela : herwonnen geloof.

“Twee jaar geleden zag Freddy het even niet meer zitten.

Hij was moedeloos. Het prijskaartje is zo hoog: de sponsoring van officiële zijde, in Brazilië, was weggefallen. Samen waren Freddy en ikzelf op de camino francès: een voettocht, op weg naar Santiago de Compostela. En tijdens de steile klim naar O Cebreiro, in die paradijselijke en wondervolle weidse omgeving, wisten we het zeker : Freddy zou terug op bedeltocht gaan. Eerst dacht hij bij een 600 Vlaamse families aan te kloppen en hun voor te stellen per maand 50 € voor zijn werk op zij te zetten. Bleek dat deze doelstelling te hoog gegrepen was. Tijden veranderen. Mensen blijken een vast consumptie- en levenspatroon te hebben waar ze niet of nauwelijks wensen van af te stappen. Zijn missionarishart had het knap moeilijk met deze ingesteldheid. Maar niet getreurd. In september, oktober en november 2006 trok hij naar 50 grote ondernemingen. Het vliegtuig bracht hem naar 8 verschillende landen. In 87 dagen werden 15 000 km afgelegd. Hij moest en zou 320 000 € vinden om het leven van de 720 jongens en meisjes, samen met hun families, veilig te stellen. Gelukkig waren ondertussen in Brazilië mensen en ondernemingen bereid om voor 2007, 80 000 € samen te brengen.

In eigen land klopte hij aan bij gegoede families; ook de serviceclubs bleven niet onverschillig voor zijn enorme opdracht. Hij stuurde zijn bedelbrief naar een 1000-tal families en instanties.

Mirakelen zijn de wereld niet uit

Op de vooravond van zijn vertrek terug naar Brazilië had hij de zekerheid 255.000 € bij mekaar gebracht te hebben, meer nog: hij had de zekerheid dat dit bedrag gedurende 5 opeenvolgende jaren zou gestort worden. Een mirakel, zo veel is duidelijk.

Ook de Braziliaanse voetbalwereld wordt benaderd; zo zijn er contacten met de grote stervoetballers Ronaldo, Ronaldino, Lucio, Carlos Alberto ...Zij engageren zich eveneens. En in Portugal is ook de bekende trainer van het nationale elftal, Scolari, op de kar gesprongen.”

Veranderingen ten goede in de buurt

“Na zijn (korte) periode van moedeloosheid, kwam hij tot de slotsom dat zijn werk wel degelijk iets kan betekenen voor de mensen in Alagoinhas. Zijn Braziliaanse medewerkers zeggen hem dat er langzaam maar zeker iets ten goede aan het veranderen is in de buurt. Maar liefst negen op de tien jongeren die bij Pastoral do Menor een beroepsopleiding beginnen, halen hun diploma. De helft daarvan vindt onmiddellijk werk. Enkele stoten door naar de universiteit. Sommige leerkrachten zijn oud-leerlingen.”

“Zelf hoopt Freddy Goven dat de mensen van Alagoinhas vanaf 2010 de “Pastoral do Menor” zelf kunnen verder zetten. In dat jaar zou hij willen stoppen. Niet dat hij er aan denkt Brazilië te verlaten. Hij wil er sterven. “Als de graankorrel, op de grond gevallen, niet sterft, blijft hij alleen. Sterft hij, dan brengt hij veel vruchten voort. Ik ben niet gestorven. Ik ben alleen... Bid voor mijn bekering, opdat ik stervend vruchten draag.” (Charles de Foucauld)

Wie na de feestdagen nog een centje over heeft, dan zou een bijdrage voor het mooie werk van Freddy meer dan welkom zijn en misschien komt voor volgend jaar een fiscale aftrek jou te goede.

Indien fiscaal attest gewenst: via Proma 000-0173311-69 Vorstlaan 29 1160 Brussel met vermelding: Pr 6370 82 Fr. Goven/ Braz.

Zonder fiscaal attest op rekening Freddy Goven KBC-Dilbeek 426-2490071-59

Voor uw inzet en steun onze dank.

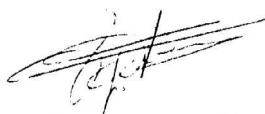
Kris, Danny, Lea, Annie en Leo

Voilà, tot zover het artikeltje uit het “Kroniekske”. Ondertussen is het december 2007 geworden en omdat het leven dynamisch is... loopt niet alles zoals verwacht en gepland! Enkele van de toegelichte gegevens rond de financiële hulp zijn ongelukkig niet uitgekomen zoals verwacht en/of beloofd. De 255.000€ bv. werden in hun totaal niet herbevestigd de voorbije maand. Toch zijn we zeker van 203.000€. Een andere opdoffer die we toegediend kregen is dat we dit jaar de hulp van de gemeente (120.000R\$) aan onze neus zagen voorbij gaan, gewoonweg omdat we eindelijk, na 9 jaar aandringen, het voor mekaar kregen dat de nationale petroleummaatschappij “Petrobrás” ons een toelage verzekerde van 100.000R\$. Dus... was de gemeente van oordeel dat zij ons dit jaar niet meer moest steunen. Dit samen met enkele andere kleinere tegenslagen brengt nu mee dat we onze werking voor volgend jaar nog eens zullen moeten inkrimpen... en wat erger is... opnieuw naar andere bronnen op zoek gaan! En dat kost tijd en vooral veel zenuwen. Met een speciaal hiervoor opgerichte commissie zijn we al meerdere maanden hard aan het nadenken (en ook handelen) gegaan maar zonder voor dit moment nog geen voldoening gevende resultaten.

Hoe moeilijk is het toch de Braziliaanse maatschappij wakker te maken voor haar eigen problemen. Geld en middelen zijn er genoeg maar worden niet rechtvaardig verdeeld. En toch... we geven de moed niet op maar het is wel hard om voortdurend opnieuw tegen de stroom op te moeten roeien. We zijn opnieuw serieus met de gemeente (en zelfs met de staatsregering van Bahia) aan het praten gegaan want uiteindelijk doen we toch maar het werk dat eigenlijk door hen zou moeten gedaan worden. En dus verwachten we van die kant meer en efficiëntere hulp!!! Ondertussen kregen we wel al de verzekering dat de congregatie van onze (vrijwillig werkende) zusters ons een deftige financiële duw in de rug gaan geven. Uit de grond van ons hart verwachten we nu ook dat "Petrobrás" ons nieuw project opnieuw zal steunen. Moest het allemaal tegenslagen gaan we toch nog niet de deuren sluiten maar dan moeten we wel de zuur bijeengesprokkelde reserve (opgebouwd gedurende de laatste 16 jaren) voor bijna 90% aanspreken. Dus... we blijven geloven in de kracht, in de aanwezigheid en de daadwerkelijke hulp van onze barmhartige Vader ten voordele van zijn en onze kinderen, tieners en jongeren uit de streek van Alagoinhas. Wat mij ook duidelijker is geworden in deze context van moeilijkheden en zorgen, is dat het ook niet meer zo zeker is of ik wel in 2010 de organisatie alleen aan haar lot zal kunnen overlaten. Dat leggen we dan voorlopig maar vertrouwd in de handen van onze lieve Heer.

Zo, dat is dan weer deze keer. Voor elkeen, nu al, de beste wensen voor een heel gezegende Kersttijd en een Nieuw Jaar 2008 met minder zorgen en meer peis en vree! Met liefde en genegenheid,

Freddy Goven.

Inleiding bij het artikel "Heet van de naald"!

Een beetje geschiedenis... Twee jaar geleden begon de bisschop van Barra, Dom Luis zijn eerste hongerstaking. Na 11 dagen werd ze opgeschort omwille het feit dat de regering beloofde heel het dossier rond de "TRANSPOSITIE" van de St. Franciskusstroom te herzien.

De regering wil de stroom omleiden naar het noorden toe. De stroom moet dus water bezorgen aan 9 staten in de plaats van aan de 4 huidige. De opzet bedoelde, volgens de regering, water te bezorgen aan de streken die de dag van vandaag te kampen hebben met watertekort. Van de kant van de wetenschap en geleerden werd het snel duidelijk dat dit project een miljardenproject zou worden zonder de verzekering dat het water inderdaad ten goede zal komen aan de plaatselijke bevolking.

Ondertussen is het al heel klaar en duidelijk geworden dat het tenslotte gaat om het bevoorrecht van enkele heel grote en kapitaalkrachtige internationale groeperingen (Japanners!) die het noordoosten van Brazilië hebben uitgekozen om er hun immense garnaalkweek uit te breiden en zo hun miljoenenwinsten nog veel meer de hoogte in te zwieren.

Langs de andere kant is de stroom heel ziek. Gebrek aan zuurstof is een van de plagen. De vissen sterven met duizenden. Waarom hier niet investeren? Het water is niet meer bruikbaar om te drinken. Waarom dit probleem niet oplossen? De stroom heeft de laatste decennia ook veel te maken gekregen met stuwdammen voor de elektriciteit. Dit brengt mee dat bijvoorbeeld op dit ogenblik (droogte; minstens 6 maanden per jaar) het debiet van de stroom bij het meer van Sobradinho (waar de bisschop opnieuw zijn tenten heeft rechtgezet) slechts 14% van haar krachten bezit. Hierdoor zijn honderden hectaren en hectaren droog gelegd. WATERGEBREK!

Dezelfde wetenschappelijke werkgroepen hebben ondertussen al tientallen goedkopere en betere voorstellen gedaan maar... de regering heeft er geen oor voor. Erger nog... twee of drie weken geleden zette de regering het licht op groen en gaf het leger de toelating om met de graafwerken te beginnen. Algemeen protest maar zonder gevolg.

Dit is de reden waarom Dom Luis terug is beginnen met zijn hongerstaking, zoals twee jaar geleden. De sympathie en de solidariteit met dit gebaar groeit iedere dag sterk aan. We hopen uit de grond van ons hart dat het zijn dood niet kosten zal!

Daarom zou ik graag willen vragen aan alle lezers om dit nieuws massaal in Europa te verspreiden. Als het kan zet het in de kranten, in het regionale radio en tv-nieuws, enz....! Er moet noodgedwongen hulp komen van buiten uit. De wereld moet wakker geschud worden.

Goed, ik bracht hier mijn steentje bij en jullie????

HEET VAN DE NAALD!!!

Heeft President Luis Inácio Lula het in Brazilië nog wel voor ´t zeggen? Heeft hij nog de nodige macht? Duidelijk is het in ieder geval dat het ten volle gerechtvaardigd is zich deze vraag te stellen. Alles laat voorzien dat er zich een zeer ernstige regeringscrisis aandient met als aanleiding het conflict tussen Lula, de president, en Dom Luis Flávio Cappio, de bisschop van Barra – BAHIA.

Ondertussen zijn er al een week verlopen dat Dom Luis terug een hongerstaking is begonnen om zowel zijn volk als de Sint Franciscusstroom te redden. En zo is er ook al een week voorbij dat Lula deze bisschop van de katholieke kerk laat dood gaan. Dit is wel des te vreemder als men weet dat deze twee mensen, sterk verenigd door eenzelfde ideaal en eenzelfde gedrevenheid, samen zij aan zij hebben gestreden en gezwoegd om de Partij van de Werknemers (PT) op te richten. Hoe is het dan toch mogelijk dat vandaag de ene zo maar zijn vriend laat dood gaan, een strijdmakker vanaf den beginne. Is dit logisch? Is dit te begrijpen?

Als we het dan toch willen begrijpen, kunnen we alleen maar denken dat de President van Brazilië totaal alle machtsmiddelen heeft verloren. Hij is zijn macht kwijt en anderen, met andere interesses dan hij, hebben de beslissingsmacht naar hen toegetrokken. Lula zou dus Brazilië niet meer regeren maar gewoonweg een stroman zijn geworden van enkele politiekers en een handvol grote ondernemers die enkel oog hebben voor de rijkdommen van het land in hun profijt en voor eigen interesses. En zo is het dan ook klaar en duidelijk dat de wateren van de Sint Franciscusstroom alleen maar een economische speelbal geworden zijn.

De huidige situatie is dramatisch voor alle kompanen van Lula, special voor hen die heel hard zijn geëngageerd in de links opgestelde sociale bewegingen. Deze situatie is dan ook heel delicaat voor de katholieke kerk die de dood van een van haar bisschoppen machteloos meemaakt.

Tot op dit ogenblik is Lula stug op zijn standpunt gebleven. De bisschop van Barra blijft ook beslist zijn hongerstaking verder te zetten, bereid tot het bittere uiterste te gaan. Van de kant van de kerk, zoals ook van andere organisaties, is er van den beginne af heel veel solidariteitsdemonstratie geweest en dit tot op de dag van vandaag. Deze solidariteitsgolf groeit iedere dag verder aan. Vele mensen zijn al ter plaatse gekomen waar de bisschop zijn "vasten beleefd in gebed" (zoals hij zijn hongerstaking noemt) uitvoert. Het gebeurt allemaal langs de oever van de stroom. De toevloed van mensen blijft maar aangroeien. Zo is er ook al de bisschop Dom Tomas Balduino, president van de "Comissie van de Grondpastoraal" (CPT). Deze bisschop is de grote vriend van de President Lula en andere belangrijke personaliteiten. Hij kwam zijn broeder in het geloof, Dom Luis, ter hulp met zijn aanwezigheid en dit al vanaf verleden maandag 3 december.

Met het mogelijk overlijden van de bisschop Dom Luis, een dood die zeker onvermijdelijk zal zijn als er snel geen enkele uitweg wordt gebaad, komt heel de voortzetting van Lula als president op het spel te staan. Zal hij niet gedwongen worden ontslag te nemen als gevolg van het feit dat hij niet in staat bleek deze crisis gunstig op te vangen? Alleen de toekomst zal het ons vertellen! Maar dan zou dit feit ook de schaaamat betekenen voor geheel het intern beleid en politiek van Lula, die steeds maar sterker en sterker wordt aangevallen. En het zou zeker een aantrekkelijk geschenk zijn voor de rechtse coalitie om zo opnieuw aan de macht te geraken... en dit dan weer in het voordeel van het grootkapitaal van Brazilië dat dan weer zijn posities ziet versterken.

NGO's VOOR OPLEIDING VAN KINDEREN EN JONGEREN

Ivonilda Ferreira de Andrade*

Tijdens de jaren 90 van vorige eeuw werd Brazilië, naast de democratisering van de instellingen, geconfronteerd met een economische crisis die de sociale ongelijkheden nog verder aanscherpte. Terwijl de sociale noden steeds groter werden, beperkte de overheid zich steeds meer tot een louter bemiddelende en regulariserende rol. Het behoeftige deel van de bevolking was steeds meer aangewezen op de hulp en steun van de sociale organisaties die in belang en omvang sterk toenamen. Veel van de sociale verworvenheden van het voorbije decennium zijn op rekening van deze organisaties te schrijven. De acties van de sociale organisaties brachten veranderingen teweeg die als voorbeeld dienden voor de burgermaatschappij en overheid. Een centrale plaats in deze acties werd ingenomen door het Onderwijs dat steeds meer beschouwd werd als instrument ter bestrijding van sociale uitsluiting.

Via het ontwikkelen van de dialoog als belangrijk instrument in de bevrijdingsstrijd leerden de mensen hun grieven en verlangen naar betere toekomstperspectieven onder woorden te brengen.

Dit is zeer belangrijk omdat we hier te doen hebben met mensen die steeds gewend waren hun fundamentele rechten ontkend en gefnuikt te zien. Ze hadden weinig of geen mogelijkheden om zich te manifesteren en hun opinies en inzichten kenbaar te maken, gestigmatiseerd als ze waren op het vlak van huidskleur, geslacht en socio-economische situatie.

Het aangaan van de dialoog (via verschillende kanalen en middelen) bracht deze achtergestelde mensen ertoe zich meer en meer bewust te worden van hun situatie en de mogelijkheden er iets aan te doen. Dit is enkel te bereiken via een niet traditionele vorm van onderricht en opleiding die gericht is op participatie en het gezamenlijk ontwikkelen van alternatieven.

Het is de context waarin heel wat Niet Gouvernementele Organisaties die werken rond de kinder- en jongerenproblematiek actief zijn. In hun politiek-pedagogische aanpak staan autonomieverwerving via dialoog en participatieve reflectie centraal.

De Pastoral do Menor de Alagoinhas, als voorbeeld van dit soort werking, biedt sociaal kwetsbare kinderen en jongeren de mogelijkheid en de instrumenten aan om een kritische kijk op hun situatie te verwerven en van daaruit alternatieven te ontwikkelen voor de constructie van betere toekomstperspectieven waarin menselijke waardigheid, volwaardig burgerschap en erkenning van de fundamentele rechten centraal staat. Enkel op deze manier kan de vicieuze cirkel van uitsluiting en achterstelling worden doorbroken.

* Raadgeefster van de Pastoral do Menor de Alagoinhas op het vlak van planning, begeleiding, evaluatie en systematisatie van sociale projecten en lerares van het staatsonderwijs, gevormd in geschiedenis en bijkomende opleiding in Hedendaags Onderwijs aan de Federale Universiteit van de staat Bahia/Brasil. E-mail voor contact: felizvon@hotmail.com

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69** van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens **30 euro** (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

()Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro (ongeveer 600 BEF). Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!*

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

De redactie wenst u van harte
een vreedevol Kerstfeest
en een voorspoedig en gezond nieuw jaar!

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

comkreet[®]
communicatiebureau

Een bedrijf van de E-SO nv groep
Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.comkreet.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging – info@comkreet.be
Marketing advies, grafische communicatie en webdesign – design@comkreet.be